ka wägga head wannemad, kes sedda last on öppetanud sest römo tundma, kui ta teisele head woib tehha. Ta tousis ülles, andis haigele keik mis ta omma kahha kukro seest leidis, ja mötles: woin jo te peal kül wet jua; küssis Häddi wannematte nimme järrele, ja läks hoost otsima. Kui ta pärrast sedda ühhest haigest ehk waesest innimesest kuulda ehk nähha sai, siis ta mötles igga ikka pissokesse Häddi pealle, ja andis ning aitis ui kui kui agga joudis ja pallus ommad wannemad, kes rikkad ollid, et nemmad ka piddid aitma, sest ta olli neilege pissokessest Häddist räkinud.

Kahheksa aastat pärrast sedda surri temma emma ärra, ja aasta pärrast sedda jäi temma issa pimmedaks. Issa tahtis nüüd wäggise et ta naese piddi wotma, ja nimmetas temmale monningad tüdrukud, kelle issad rikkad ollid, ja kes temmale paljo prudi warrandust woisid tua. Mihkel ei tahtnud keigest sest ei mingisuggust kuulda, ja ütles wimaks: armas taat! ei olle mul prudi warrandust tarwis, sest meil on jo ni paljo, et meie woime ellada, ja minna ollen noor ja tuggew, agga küllab sulle, armas issa, lähhäks nisuggust prudi warrandust tarwis, mis ennam on kui hobbosed, ja härjad ja lambad, mis sind onimeti ei woi adata: sulle lähhäb so wanna ea, ja so pimmedusse sees harrimist tarwis. Anna mulle lubba, ma tahhan miñna, ja wadata, kas pissoke Häddi weel mehheta ja tedda sulle minniaks tua. Olgo temma kül ehk waene laps, siiski on temmal hea südda ja meel, ja wöttab sind kui hea laps harrida, ja se läbbi sulle ja minnule ennam römo sata, kui se keige surem prudi warrandus ehk woiks Wanna pimine mees hakkas nutma, ja ütles: Jummal önnistago sind, mo poeg! ja tassugo sulle so armastust mo wasto. Sul on öigus! Saad sa Häddit naeseks, siis woin minna ka ilma silmanäota omma ello aeges römus olla.